

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 856/2018
05.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 486/17 од 08.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/18 од 20.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 486/17 од 08.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/18 од 20.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 486/17 од 08.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а ако новчану казну не плати у предвиђеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Окривљени је обавезан и да на име паушала плати износ од 8.000,00 динара као и на име трошкова кривичног поступка и то оштећеном ББ износ од 153.750,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/18 од 20.04.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку и браниоца окривљеног АА, адв. Милете Масларевића, а пресуда Основног суда у Чачку К 486/17 од 08.02.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда окривљени АА, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Чланом 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео лично окривљени, а из садржине захтева произилази да је окривљени сам писао и поднео захтев, на шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног АА, недозвољен.

Околност што се у десном углу поднеска означеном као захтев за заштиту законитости налази печат адвоката Милета Масларевића из ..., по налажењу Врховног касационог суда не указује да је захтев окривљеног поднет преко браниоца, с обзиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде сачињен и потписан од стране браниоца окривљеног.

Ово посебно када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП којим је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, а чији је смисао у томе да је потребно да пред највишим судом у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, а не да надлежном суду захтев за заштиту законитости доставља сам окривљени (који захтев није ни потписао), па Врховни касациони суд налази да је захтев поднет од неовлашћеног лица и стога га оцењује као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. став 3. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.